

Til III. Ulykkesforsikring. 1. Direktoratet for Ulykkesforsikringen.

c. *Medhjælp.* R. 17 312 Kr., B. 13 500 Kr., F. 21 000 Kr. I Regnskabsaaaret 1932—33 var Udgiften paa denne Konto 14 100 Kr., og Forøgelsen af disse Udgifter i Regnskabsaaaret 1933—34 med ca. 3200 Kr. falder væsentlig paa Halvaaret 1. Oktober 1933 til 31. Marts 1934. Stigningen skyldes dels det ved Ulykkesforsikringsloven af 20. Maj 1933 bevirkede forøgede Arbejde for Direktoratet; man skal i saa Henseende bl. a. henviser til det i Anmærkningerne til Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1933—34, ad § 15, Til 38. udtalte, hvorefter der har maattet antages en Læge til at bistaa Direktoratet ved Behandlingen af Sager vedrørende de saakaldte Erhvervs-sygdomme. Direktoratet har herudover maattet antage yderligere Sekretærmedhjælp, som har maattet forøges i Anledning af Henlæggelsen til Direktoratet fra Socialministeriet af Sager vedrørende Invalidere m. v. til tilskadekomne militære Værnepligtige, jfr. Lov af 27. Marts 1934. I indeværende Finansaar er Udgifterne paa denne Konto yderligere steget, og man mener derfor — uanset at der paa Lønningskontoen er søgt Lønning til 2 Kontorister udover de nu fast ansatte — at maatte søge Kontoen forøget med et i det mindste til Stigningen af Udgifterne i Halvaaret 1. Oktober 1933 til 31. Marts 1934 svarende Beløb.

Under Hensyn til, at største Delen af de af Direktoratet hidtil færdigbehandlede Sager har angaaet Ulykkestiltælde, der er indtruffet før den 1. Oktober 1933, paa hvilke den tidligere Ulykkesforsikringslov af 14. Juli 1927 er kommet til Anvendelse, saaledes at Virkningen af væsentlige Dele af den nye Ulykkesforsikringslovs administrative Regler først vil vise sig i deres fulde Omfang i indeværende og i det følgende Finansaar, samt til, at noget tilsvarende gælder om Administrationen af Loven af 27. Marts 1934 om Invalidere m. v. til tilskadekomne militære Værnepligtige, kan man ikke paa nærværende Tidspunkt med Sikkerhed fastslaa, i hvilket nærmere Omfang disse Love vil forøge Direktoratets Arbejde, og i hvilket Omfang der derfor eventuelt maa antages yderligere Medhjælp. Ministeriet maa derfor tage Forbehold overfor denne Konto.

d. *Kontorhold.* R. 44 642 Kr., B. og F. 41 500 Kr.

e. *Rejseudgifter og Udgifter til Undersøgelse af tilskadekomne* (anslaaet). R. 5670 Kr., B. 2000 Kr., F. 8000 Kr. Nedsættelsen af denne Konto paa F. L. for 1934—35 skyldes Bestemmelsen i § 48, Stk. 2, i Ulykkesforsikringsloven af 20. Maj 1933, hvorefter Udgifterne til de af Raadet begærede Obduktioner, der hidtil er afholdt af denne Konto, nu afholdes af Forsikringssselskabet, jfr. R. T. 1933—34, Tillæg A., Sp. 1067—68. Grunden til, at Kontoen nu atter søges forhøjet, er Henlæggelsen til Direktoratet af Sagerne vedrørende Invalidere m. v. til tilskadekomne Værnepligtige. Som Følge heraf har man til Kontoen overført de hidtil under Konto § 15 VII. B. 2. og 4. bevilgede Beløb paa tilsammen 1000 Kr. til Rejsehjælp til og Undersøgelse af militære Invalidere. Disse Beløb er hidtil anvendt i de — forholdsvis sjældne — Tilfælde, hvor Socialministeriets lægekyndige Konsulent paa Grundlag af den af paagældende Invalid ved Ansøgningen om Invalidforsørgelse tilvebragte Lægeerklæring har anset en yderligere Undersøgelse for nødvendig til Fremskaffelsen af nærmere Oplysninger om hans Tilstand. Da det er et af den nævnte Lovs Hovedformaal, at de tilskadekomne (sygdomsramte) militære Værnepligtiges Forhold skal bedømmes paa det samme Grundlag og efter de samme Principper, som er gældende indenfor Ulykkesforsikringsloven, og da der indenfor denne Lovs Omraade i vidt Omfang maa kræves Undersøgelser af de tilskadekomne ved Speciallæger og Indlæggelser til Observation, jfr. Lovens § 50, for at Afgørelsen af, om paagældendes Helbredstilstand skyldes et ham under hans under Loven hørende Arbejde overgaaet Ulykkestilfælde, og af, i hvilken Grad Erhvervsvevnen som Følge heraf nærmere maa anses for nedsat, vil Direktoratet ogsaa for de militære Invaliders Vedkommende kræve, at der i langt videre Omfang end hidtil foretages saadanne yderligere Undersøgelser, hvilket i første Række gælder de Personer, der oppebærer temporære Forsørgelser, som søges fornyet hvert Aar. Man ser sig derfor nødsaget til at søge det hidtil bevilgede Beløb af 1000 Kr. forhøjet — skønsmæssigt med 5000 Kr. — hvorved dog bemærkes, at det maa forventes, at Beløbet til sin Tid, naar Direktoratet har haft Lejlighed til at foretage en saadan nærmere Bedømmelse af Helbredstilstanden hos samtlige de Personer, der oppebærer løbende temporære Forsørgelser, vil kunne nedsættes væsentligt.